

Informacions arbitràries

El cas del senyor MARIANO

....

Beneïda sigui la Premsa, quan puntualitzava ben bé els fets i entera a tothom del *còm* i el *què* de les coses!

El cas del senyor *Mariano* fora un cas perdut, desconegut, si no fos per la Premsa, que des d'ara li dona acollida en les planes de LA GRALLA.

El protagonista d'aquesta historieta, ja de petit havia après a fer-se càrrec de les coses, i en totes buscava i a totes trobava l'explicació més raonada i a gust d'ell mateix.

El senyor *Mariano* era casat. La seva esposa era forsa més jove que ell i, al nostre gust, un bon xic més bonica que ell. Demés de casat, el senyor *Mariano* era enganyat per la seva dona. I ell ho sabia i s'ho explicava perfectament, però mai ho havia volgut explicar a ningú.

— Aquestes coses, ja n'hi ha prou que les sàpiga un — es deia, i vivia feliç i satisfet perquè la seva esposa tenia el bon gust d'excedir-se amb el millor amic que ell tenia. Com en tot bon matrimoni, marit i muller coincidien en llurs gustos i afeccions.

Però, ai, que tot té fi en aquest món! Fins la felicitat dels homes que, com el senyor *Mariano*, si s'en fes l'història, podria titular-se «El senyor *Mariano* bona persona».

L'estiu passat va comprar-se una torre, per a anar-hi amb sa esposa a reposar dels temps de treball passats per a fer se una posició. Els senyors de la *colònia* els reberen molt bé. Molt bé, fins que algú s'adonà del paper de senyor *Mariano* que feia el nou *colonial*.

Aleshores es reuní la *colònia*. A la sessió només hi faltava el matrimoni *objecte de la mateixa*; però millor que no hi fossin. Cada un dels reunits semblava un nou *Alcalde de Zalamea*, tan ferits se senti en tots en l'honor, pel deshonor que suposaven en el pobre senyor que no es ficava en res ni es cuidava de ningú, i si una sola cosa el preocupava era que els demés no havien de fer res del *què* succeïa a casa seva.

(Un parèntesi. Aquesta preocupació, era una cosa característica en el senyor

Mariano. Ell, entre altres petits defectes, tenia gramfon i li agradava que tothom assaborís les noves plaques que cada dissabte portava de ciutat; i obria portes i finestres de la torre, així que *emplacava* a en Titta Rufo o en Pepe Marquès. Però tot era fancat i barrat tant bon punt els de fora podien enterar-se dels mals humors de la seva costella. Amb això no hi passava.)

Seguint, doncs, la narració d'aquesta història, els senyors de la *colònia* s'havien reunit en junta de defensa de l'honor col·lectiu, que ve a ésser d'una mena tal *còm* el *què* a *L'alegria que passa* s'en diu *l'honor del carro*. S'havien reunit, i parlaven i discutien, i els uns demanaven la paraula prèvia (?) i els altres més prèvia encare que els uns... tot, perquè a la fi tampoc podessin resoldre la qüestió. No tenien proves. Els faltaven proves, perquè l'honor de la *colònia* quedés a *salvo*.

Acabà l'estiueg; i el senyor *Mariano*, la seva esposa i els *colonials* deixaren les torretes quietes, per a confondre's en la vida agitada de la ciutat.

Més, la qüestió quedava pendent de resoldre's. Per als senyors de la *colònia*, era qüestió d'honor que s'aclarís tot. I es posaren a l'aguait. Els que es constituï-

Alfred Canal i Comas

Metge

ha traslladat son domicili i consultori al Carrer de Josep Umbert (Aurora), 7

Hores de consulta: De 12 a 1 i de 7 a 9

Silveri Botey

Tallers de fundició de metalls

Construcció de material elèctric

Reparacions i instal·lacions

elèctriques i mecàniques

Doctor Robert, 14 : Telèf. 98

ren en junta permanent miraren de sobornar la portera de l'escala on vivia el senyor *Mariano*; el carter que li duia les cartes; i, sobre tot, les criades. Una d'aquestes, en tornar a la torra aquest estiu, ha confirmat a la *colònia* el deshonor que els queia a sobre. Immediatament s'han prèns acords, i s'ha anat a trobar al senyor *Mariano* per a exigir-li que, en el *terreno*, acabi la difícil situació en que tots plegats es troben.

Davant d'això, el senyor *Mariano* ha prèns una resolució, també: deixar la torre; canviar de poble; no tenir calor!... Tot, menys discutir amb altri, per més de la *colònia* que sigui, la pròpia honorabilitat; ni anar al camp de l'honor, perquè altrament no li sembla lloc gens falaguer.

Els qui l'anaren a trobar, i l'obligaren a escoltar-se'ls — ja que era impossible discutir-hi, — li explicaren fil per randa el *què* ell ja havia sabut molt abans i més pel cert que tots plegats. El senyor *Mariano* els deixà dir, sense ni tant sols obrir la boca. Quedà com mut. Es que, si bé s'explicava perfectament totes les desafeccions de la seva esposa — jove i bonica com un pom de flors, tal *còm* ja s'ha fet constar, — encare és l'hora que no troba explicació al fet de que ell, precisament ell, hagi de salvar a la *colònia* estiuença d'un deshonor que no sab de *què* els pot pervenir. Hèroï modern i home pràctic alhora, no ha anat al camp: prefereix que li diguin si vé de l'hort. No ha mort, ni s'han deixat matar. No ha volgut que els demés riguin a la seva esquena.

Ha preferit que es digui *el cas* i no *la tragèdia del senyor Mariano*.

I amb el posat habitual en tots els qui fan el seu difícil paper, s'ha rigut dels qui, sots la capa de l'honor, volien riure's d'ell, i ha aconseguit sobreposar-se als desitjos dels qui — com ell diu — nascuts per a anar a peu tota la vida, es fiquen a tothora en llibres de cavalleria.

I ha llogat una torreta en un poble més amunt.

***

Ja mirarem d'esbrinar si en aquest poble hi ha *colònia* i quina actitud prendrà.

UN CAVALLER AMB NAS

Aquest número ha passat per la censura governativa.

Còm se triomfa en un negoci?

amb tota puntualitat els encàrrecs i tenir per norma **VENDRE BARATO** per a **VENDRE MOLT**.

Solament així s'explica l'èxit cada dia més gran i el crèdit que té entre el públic granollerí la

Sabateria Riera
Carrer d'en Prim, 7 :: GRANOLLERS

El secret per a l'èxit d'un negoci consisteix en apoiar-se en la serietat comercial, entregar els articles de primera qualitat, servir